

РЕШЕНИЕ

№ 10872

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1040** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ФАКТОРИ“ АД – [населено място], срещу решение № 4156/18.11.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 16549/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 22 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-180/18.09.2024 г., издадено от изпълняващия правомощията на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 55, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 10, т. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП. В касационната жалба се сочат основания по чл. 348, ал. 1 НПК – нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наказанието. Твърди се, че районният съд неправилно е потвърдил наказателното постановление, без да съобрази противоречие във фактическите твърдения на административнонаказващия орган относно изпълнителното деяние, както и че неправилно е отказал приложение на чл. 28 ЗАНН. Прави се искане за отмяна на решението и на наказателното

постановление, а при условията на евентуалност – за връщане на делото за ново разглеждане. Претендират се разноски.

Ответникът - заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, чрез юрисконсулт Л., оспорва касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на СРС, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна следното: „ФАКТОРИ“ АД е инвестиционен посредник и задължено лице по чл. 4, т. 8 от ЗМИП. На 10.06.2022 г. между дружеството и клиента Lenka Investments Limited, с регистрационен номер № 224063 и клиентски № 8747, са били установени делови взаимоотношения по силата на дистанционно сключен договор за брокерски услуги. В тази връзка за дружеството е възникнало задължение да приложи мерките за комплексна проверка по ЗМИП, включително да извърши проверка на събраните идентификационни данни на клиента и да документира предприетите действия по реда на чл. 55, ал. 3 от закона. В хода на извършена от КФН проверка е било представено клиентското досие на Lenka Investments Limited, от което се установява, че проверката на идентификационните данни е осъществена чрез установяване на изискване първото плащане по сделката да се извърши чрез сметка на името на клиента в допустима кредитна институция, като е било представено и преводно нареждане за постъпил банков превод. Наред с това дружеството е посочило в писмени обяснения, че е използвало и втори способ за проверка – извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри. Съдът е установил, че по отношение на този втори способ в клиентското досие и в останалата представена документация не се съдържат данни за неговото документиране по смисъла на чл. 55, ал. 3 от ЗМИП, включително относно датата и часа на извършване на действията, както и имената и длъжността на лицето, което ги е осъществило.

При така установената фактическа обстановка районният съд е обосновал извод, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 55, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 10, т. 1, вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП да документира предприетите действия по проверка на събраните идентификационни

данни на клиента, поради което административнонаказателната му отговорност е ангажирана законосъобразно. Приел е още, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е правилно. Постановено е при пълно изясняване на релевантните обстоятелства, при липса на процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон. Не се установяват сочените в касационната жалба пороци.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административнонаказателното обвинение е формулирано ясно и точно, като са посочени релевантните фактически обстоятелства и нарушените законови разпоредби, поради което правото на защита на санкционираното дружество не е било ограничено. Нарушението е индивидуализирано като недокументиране на използвания втори способ за проверка на идентификационните данни, а не като липса на проверка изобщо. След като самото дружество е посочило в хода на проверката, че е използвало справки в публично достъпни регистри, за него е възникнало и задължението да документира тези действия по начина, предвиден в чл. 55, ал. 3 ЗМИП.

На следващо място, преценката на районния съд за съставомерност на деянието съответства на съдържанието на чл. 55 от ЗМИП. Съгласно ал. 2 при установяване на делови взаимоотношения без присъствието на клиента лицата по чл. 4 извършват проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по ал. 1. Съгласно ал. 3 предприетите по ал. 1 и 2 действия се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на действията, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило. По делото е установено, че деловите отношения с клиента Lenka Investments Limited са били установени дистанционно, поради което за дружеството е възникнало задължението по чл. 55, ал. 2 ЗМИП проверката на събраните идентификационни данни да бъде извършена чрез два или

повече способа. Районният съд е приел за установено, че освен способа по чл. 55, ал. 1, т. 6 ЗМИП – първо плащане по сметка на клиента, дружеството е използвало и втори способ, изразяващ се в справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри. Именно по отношение на този втори способ липсва документиране съобразно изискванията на чл. 55, ал. 3 ЗМИП. За ангажиране на административнонаказателната отговорност в случая не е необходимо да се установи липса на проверка изобщо, а липса на надлежно документиране на предприетите действия по проверката. Законът изрично свързва възникването на задължението по чл. 55, ал. 3 ЗМИП с предприетите действия по ал. 1 и 2, а по делото е установено именно, че дружеството е заявило използване и на втори способ, без той да е документиран по предвидения ред. Правилен е и изводът на районния съд за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Липсата на вредни последици, оказаното съдействие на контролните органи и липсата на предходни нарушения са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени, но не са достатъчни да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Става въпрос за неизпълнение на задължение по ЗМИП, свързано с проследимостта и проверимостта на действията на задължените лица в рамките на превенцията срещу изпирането на пари. Ето защо не са налице предпоставки за квалифициране на случая като маловажен. Не следва да се възприеме и оплакването за явна несправедливост на наказанието, доколкото имуществената санкция е определена в минималния размер, предвиден в закона. Цитираната в жалбата практика не обосновава различен правен резултат, тъй като е относима към различни фактически състави и не разколебава извода, че при дистанционно установяване на делови отношения законът изисква не само използване на два или повече способа по чл. 55, ал. 1 ЗМИП, но и документиране на предприетите действия по реда на ал. 3.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона, съществено процесуално нарушение и явна несправедливост на наложеното наказание - по чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 66,47

евро, платимо от касационния жалбоподател.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4156/18.11.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 16549/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 22 състав.

ОСЪЖДА „ФАКТОРИ“ АД, ЕИК 12550393, да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

Решението не подлежи на обжалване.